

Проект вноситься
народними депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ **"Про меценатство у спорті"**

Цей Закон визначає основні правові, економічні, соціальні засади меценатства у спорті, забезпечує правове регулювання відносин у суспільстві, спрямованих на розвиток та забезпечення сприятливих умов для меценатства у спорті.

Розділ I **ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ** **Стаття 1. Визначення термінів**

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

меценатство у спорті – це добровільна особиста та/або майнова, фінансова та інша допомога фізичних та юридичних осіб для досягнення визначених цим Законом цілей, що не передбачає одержання меценатом спорту прибутку, а також сплати будь-якої винагороди або компенсації меценату спорту від імені або за дорученням набувача меценатської допомоги;

меценат спорту – фізична або юридична особа приватного права, яка безоплатно передає свої кошти, інше майно, а також безоплатно відступає майнові права та/або права користування та інші речові права на майно і майнові права, та/або безоплатно надає послуги та виконує роботи, та/або безоплатно передає доходи від майна і майнових прав для досягнення цілей меценатства у спорті;

набувач меценатської допомоги – національна спортивна федерація з виду спорту, Національний олімпійський комітет України, Спортивний комітет України, Національний комітет спорту інвалідів України, що отримує допомогу від одного або декількох меценатів спорту на здійснення своєї статутної діяльності та реалізації програми розвитку виду спорту для досягнення цілей меценатства виключно на підставі договору;

кінцевий бенефіціар – особа, яка визначається набувачем меценатської допомоги на підставі договору між меценатом спорту та набувачем меценатської допомоги, та/або сам набувач меценатської допомоги. Кінцевими бенефіціарами в розумінні цього Закону є: спортсмени, тренери, фахівці сфери фізичної культури і спорту, команди, спортивні клуби, спортивні ліги, фізичні особи, які займаються фізичною культурою і спортом; суб'єкти фізичної

культури і спорту, заклади фізичної культури і спорту незалежно від форми власності, бази олімпійської, паролімпійської та дефлімпійської підготовки; власники спортивних споруд та об'єктів.

Інші терміни у цьому Законі вживаються у значеннях, визначених Цивільним і Податковим кодексами України, Законом України "Про фізичну культуру і спорт" та іншими законами.

Стаття 2. Законодавство про меценатство у спорті

1. Законодавство України про меценатство складається з положень Конституції України, Цивільного та Податкового кодексів України, Закону України "Про фізичну культуру і спорт", цього Закону, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інших нормативно-правових актів, що стосуються меценатства.

Розділ II МЕЦЕНАТСТВО У СПОРТІ

Стаття 3. Цілі, сфера та суб'єкти меценатства у спорті

1. Цілями меценатства у спорті є:

- 1) створення умов для розвитку фізичної культури і спорту;
- 2) реалізація програм (проектів) розвитку спортивних споруд;
- 3) підтримка суб'єктів сфери фізичної культури і спорту;
- 4) підтримка спортсменів, тренерів, команд, спортивних клубів, спортивних ліг, національних федерацій з видів спорту, національного олімпійського комітету, спортивного комітету, національного комітету спорту інвалідів для досягнення ними найвищого спортивного результату.

2. Меценат спорту самостійно визначає об'єкт меценатства, цілі, спрямованість, форму та зміст меценатства, що не передбачає отримання прибутку.

3. Набувачі меценатської допомоги можуть використовувати отриману меценатську допомогу виключно на цілі, визначені цим Законом.

4. Суб'єктами меценатської діяльності у сфері фізичної культури і спорту є:

- 1) меценати спорту;

2) набувачі меценатської допомоги.

5. Органи державної влади та місцевого самоврядування та їх працівники не мають права здійснювати меценатство у спорті та/або бути набувачами меценатської допомоги.

6. Органи державної влади та місцевого самоврядування не можуть перешкоджати суб'єктам меценатської діяльності у виборі видів та форм меценатства у спорті.

Стаття 4. Види та форми меценатства у спорті

1. Меценати спільно чи індивідуально можуть здійснювати меценатську діяльність на підставі одного або декількох видів меценатської діяльності:

1) безоплатна передача у власність набувачів меценатської допомоги коштів, іншого майна, а також безоплатне відступлення на користь набувачів меценатської допомоги майнових прав;

2) безоплатна передача набувачам меценатської допомоги права користування та інших речових прав на майно і майнові права;

3) безоплатне надання послуг та виконання робіт на користь набувачів меценатської діяльності;

4) безоплатна передача набувачам меценатської допомоги доходів від майна і майнових прав.

2. Меценати спорту можуть здійснювати будь-який із видів меценатства у спорті в одній або декількох із таких форм:

1) фінансування будівництва спортивних споруд та інших об'єктів спортивної інфраструктури;

2) закупівля та передача у власність набувачам меценатської допомоги спортивного інвентарю, екіпіровки, іншого майна, необхідного для проведення тренувань та підготовки спортсменів;

3) оплата навчально-тренувальних зборів спортсменів;

4) фінансування підготовки, організації та проведення офіційних спортивних змагань;

5) фінансування участі спортсменів в офіційних спортивних змаганнях;

6) передача приміщень, земельних ділянок у користування чи власність для будівництва спортивних споруд, розміщення спортивних клубів, дитячих юнацьких спортивних шкіл тощо;

7) фінансування оренди приміщень для занять фізичною культурою та спортом;

8) фінансування залучення міжнародних спеціалістів для підвищення рівня підготовки спортсменів, тренерів.

3. Перелік форм здійснення меценатства у спорті, зазначений у цій статті, не є вичерпним і може включати будь-які інші форми меценатства у спорті, не заборонені законодавством України.

4. Отримання набувачами від меценатів спорту меценатської допомоги не може бути підставою для обмеження чи припинення будь-яких інших видів допомоги, виплат чи пільг, визначених законами України.

Стаття 5. Істотні умови та форма договору між меценатом спорту та набувачем меценатської допомоги

1. Меценатство здійснюється виключно на підставі договору між меценатом спорту та набувачем меценатської діяльності, укладеного в письмовій формі відповідно до вимог, визначених Цивільним кодексом України та цим Законом.

2. Істотними умовами договору між меценатом спорту та набувачем меценатської допомоги є: цілі меценатської допомоги, вид меценатської допомоги, форми меценатської допомоги, обсяг меценатської допомоги, строк надання меценатської допомоги, а в разі надання цільової меценатської допомоги – строки досягнення цілей меценатської допомоги.

3. За домовленістю мецената спорту та набувача меценатської допомоги договором можуть бути встановлені додаткові права та обов'язки сторін, умови, у тому числі відкладальні, надання меценатської допомоги.

Стаття 6. Права органів державної влади та місцевого самоврядування

1. Органи державної влади та місцевого самоврядування мають право:

1) здійснювати заходи з економічної підтримки меценатів спорту та набувачів меценатської діяльності;

2) порушувати клопотання про присвоєння державних нагород та нагороджувати почесними відзнаками;

3) встановлювати інформаційні написи та позначки з ім'ям чи найменуванням мецената спорту на будинках, спорудах, спортивних об'єктах, що належать (у тому числі на правах користування) органам державної влади та місцевого самоврядування, меценатам спорту або набувачам меценатської допомоги;

4) здійснювати організаційні та інформаційні заходи з формування позитивного іміджу мецената спорту.

Стаття 7. Державні гарантії стимулювання меценатства

1. Державними гарантіями стимулювання меценатства у спорті є економічна підтримка меценатів спорту та набувачів меценатської допомоги відповідно до чинного законодавства України, у тому числі шляхом встановлення державних та/або місцевих пільг з оподаткування та інших пільг.

2. Набувачам меценатської допомоги державною гарантується право отримувати меценатську допомогу.

3. Органи державної влади та місцевого самоврядування зобов'язані надавати меценатам спорту та набувачам меценатської допомоги інформацію про стан розвитку сфери фізичної культури і спорту.

4. Меценатство не є підставою для скорочення бюджетного фінансування діяльності набувачів меценатської допомоги.

Стаття 8. Фінансові гарантії меценатства

1. Гарантіями стимулювання меценатської діяльності є встановлення податкових та інших пільг згідно з чинним законодавством.

2. Фінансовий результат оподаткування мецената спорту – юридичної особи зменшується на суму витрат мецената, спрямованих на меценатство, за умови їх здійснення за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні мецената. Блага, отриманні набувачем меценатської допомоги від мецената спорту, не відносяться до доходу набувача і не збільшують його фінансового результату. Меценат спорту – фізична особа має право включити суму коштів або вартість майна, послуг, майнових прав, перерахованих (переданих) у вигляді меценатської допомоги, до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу мецената спорту за наслідками звітного податкового року.

3. Від оподаткування звільняється дохід набувача меценатської допомоги, одержаний на підставі договору між ним та меценатом спорту згідно з положеннями цього Закону.

4. Від податку на додану вартість звільняються роботи й послуги, майнові права та інші блага (види меценатської допомоги), отримані на виконання умов договору між меценатом спорту та набувачем меценатської допомоги.

5. Податок на майно меценатів спорту не стягується з будівель, споруд, приміщень, спортивних об'єктів, переданих меценатами спорту на безоплатних засадах набувачам меценатської допомоги для і за умови їх використання в сфері фізичної культури і спорту.

6. Від плати за землю звільняються меценати спорту та набувачі меценатської допомоги, фізичні та юридичні особи – за земельні ділянки, на яких розміщені будівлі, приміщення, спортивні споруди та об'єкти, за умови їх використання у сфері фізичної культури і спорту.

7. При переміщенні через митний кордон товарів, призначених для цільових добровільних безоплатних пожертвувань на здійснення меценатської діяльності у спорті, меценатам у спорті (фізичним і юридичним особам) надається пільговий порядок оподаткування, що включає повне звільнення від митних зборів, податків та інших обов'язкових платежів.

Стаття 9. Інформаційне забезпечення меценатства

1. Набувачі меценатської допомоги мають право розміщувати торговельну марку, логотип, інше позначення мецената спорту, з яким у них укладено договір, на будь-якій рекламі, пов'язаній із діяльністю набувача меценатської допомоги.

2. Особливості використання позначення мецената спорту на рекламі набувача меценатської допомоги може встановлюватись у договорі між меценатом спорту та набувачем меценатської допомоги.

3. Позначення мецената спорту на рекламі набувача меценатської допомоги не вважається рекламою мецената спорту або його товару чи послуги в розумінні Закону України «Про рекламу».

4. Розміщення інформації про мецената під час підготовки та проведення офіційних спортивних заходів прирівнюється до соціальної реклами.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України "Про меценатство у спорті"

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект Закону України "Про меценатство у спорті" розроблено на виконання Рекомендацій слухань у Комітеті Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму від 14.10.2014 (протокол від 20.10.2014 № 40).

Необхідність прийняття проекту акта обумовлена важливістю меценатської діяльності для розвитку фізичної культури і спорту.

Цей нормативно-правовий акт є необхідним для врегулювання порядку взаємодії між меценатами спорту та набувачами меценатської допомоги, для розвитку спорту та встановлення громадського контролю за цільовим використанням ресурсів, спрямованих на розвиток спорту, встановлення правил взаємодії між зацікавленими особами у вказаній соціально значущій сфері органами державної влади та місцевого самоврядування, суб'єктами сфери фізичної культури та спорту та меценатами спорту, з врахуванням вимог правил спортивних змагань відповідної міжнародної спортивної федерації (у т.ч. для забезпечення безпеки спортсменів та глядачів, антидопінгового контролю, медичного та страхового забезпечення спортивних заходів та тренувального процесу тощо) та з метою належної оцінки внеску меценатів у вирішення соціально значущих спортивних проблем та реалізацію відповідних проектів.

Меценатство у спорті є важливим джерелом недержавної підтримки та розвитку держави, оскільки, як свідчить світова та вітчизняна практика, державної підтримки у багатьох випадках недостатньо для збереження та розвитку спортивного надбання.

2. Мета і шляхи її досягнення

Проект акта розроблено з метою визначення загальних засад меценатства в спорті, забезпечення правового регулювання відносин у сфері спорту, спрямованих на розвиток меценатської діяльності, створення сприятливих умов для розвитку спорту, збереження здоров'я нації, створення умов для меценатської діяльності відповідно до законодавства України.

3. Правові аспекти

У цій сфері правових відносин діють такі нормативно-правові акти:

Конституція України;

Податковий кодекс України;

Цивільний кодекс України;

Закон України "Про фізичну культуру і спорт".

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребує додаткового фінансування з державного бюджету та місцевих бюджетів, матеріальних та інших витрат, не заборонених законодавством.

5. Позиція соціальних партнерів

Проект акта не стосується соціально-трудової сфери та прав інвалідів.

6. Прогноз результатів

Прийняття Закону України "Про меценатство у спорті" сприятиме розвитку фізичної культури і спорту, пошуку додаткових джерел фінансування спорту в умовах обмеженого бюджетного фінансування та врегулює на законодавчому рівні права меценатів спорту.

Народні депутати України

Handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal line followed by a stylized, looped flourish.